

بیانیه‌ی جمعی از تشکلهای مستقل ایران در مخالفت با جنگ و سیاست‌های جنگ‌افروزان

با توجه به شرایط بی‌ثبات و خطرناک امروز ایران و منطقه، تشکلهای امضاکننده‌ی این بیانیه وظیفه‌ی خود دانسته‌اند که موضعی جمعی اتخاذ کنند.

زحمت‌کشان ایران – کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان و دیگر مزدبگیران – هیچ نفعی از جنگ، گسترش فضای نظامی‌گری، بمباران کشور و سیاست‌های سلطه‌گرانه و استثمارگرانه نداشته و نخواهند داشت.

حملات نظامی اسرائیل و بمباران صدها هدف در مناطق مختلف ایران، از جمله مراکز زیربنایی، محیط‌های کار، پالایشگاه‌ها و مناطق مسکونی، بخشی از پروژه‌ی جنگ‌افروزان‌های است که بهای آن را مردم عادی، به‌ویژه زحمت‌کشان، با جان، معیشت و زندگی خود می‌پردازند.

ادعای اسرائیل مبنی بر نداشتن دشمنی با مردم ایران، چیزی جز دروغ و پروپاگاندای سیاسی نیست. همین دیروز، وزیر دفاع اسرائیل تهدید به «سوزاندن تهران» کرده است. تهدیدهای مکرر ترامپ و دیگر مقامات آمریکایی و حمایت کامل دولت‌های غربی از این اقدامات نیز تنها به افزایش تنش، ناامنی و تخریب در منطقه دامن زده‌اند.

دولت‌های اسرائیل و آمریکا از عاملان اصلی نسل‌کشی کنونی در غزه و بسیاری جنایات دیگر در منطقه و جهان‌اند و سازمان ملل متحد و نهادهای بین‌المللی‌ای که با ریاکاری ژست صلح‌طلبی می‌گیرند اما در عمل در برابر این جنایات سکوت می‌کنند، بخشی از همین ساختار سلطه‌اند. کلیت نظام جهانی سرمایه‌داری، منطق سودمحور آن و قدرت‌های امپریالیستی، از علل اصلی جنگ‌ها، فجایع انسانی و نابودی محیط‌زیست‌اند.

طبقه‌ی کارگر ایران نه‌تنها هیچ نفعی از جنگ ندارد، بلکه این جنگ‌ها مستقیماً زندگی و امنیت او را هدف قرار داده‌اند. تداوم تحریم‌های اقتصادی، تخصیص بودجه‌های کلان به امور نظامی، و محدودسازی آزادی‌ها منجر به فقر گسترده‌تر، سرکوب وسیع‌تر، گرسنگی، مرگ و آوارگی میلیون‌ها نفر خواهد شد.

ما تشکلهای فعالان مستقل کارگری و مردمی در ایران، هیچ توهمی نسبت به اینکه آمریکا و اسرائیل می‌خواهند آزادی، برابری و عدالت برای ما به ارمغان بیاورند، نداریم – همان‌گونه که هیچ توهمی به ماهیت و عملکرد سرکوب‌گرانه، مداخله‌گرانه، ماجراجویانه و ضدکارگری جمهوری اسلامی نداریم.

ما کارگران و زحمت‌کشان ایران سالیان طولانی است که برای دستیابی به حداقل حقوق و امکانات اولیه‌ی زندگی، هزینه‌های سنگینی چون زندان، شکنجه، اعدام، اخراج، تهدید و ضرب‌و‌شتم پرداخته‌ایم و همچنان از حق تشکلیابی، تجمع و بیان آزادانه محروم هستیم. کارگران و زحمت‌کشان کشور، به‌درستی از حاکمیت جمهوری اسلامی و سرمایه‌داری که در طول بیش از چهار دهه بر گردی ما ثروت‌های نجومی انداخته‌اند و ما را در بی‌حقوقی و ناامنی دائمی نگه داشته‌اند، خشمگین و بیزارند. تمامی مقامات و نهادهایی که در سرکوب و کشتار کارگران، زنان، جوانان و مردم تحت‌ستم ایران نقش داشته‌اند، باید توسط مردم ستمدیده محاکمه و مجازات شوند.

مبارزه‌ی ما کارگران، مبارزه‌ای است اجتماعی و طبقاتی. این مبارزه با اتکا به نیروی خودمان، در تداوم جنبش‌های سال‌های اخیر از جمله برای «نان، کار، آزادی» و «زن، زندگی، آزادی» و در پیوند با حمایت بین‌المللی طبقه‌ی کارگر و نیروهای بشردوست و آزادیخواه و برابری طلب، به پیش خواهد رفت.

ادامه‌ی مسیر جنگ کنونی، جز تخریب بیشتر، آسیب‌های جبران‌ناپذیر به محیط‌زیست، و تکرار فجایع انسانی، پیامدی نخواهد داشت. طبقه‌ی کارگر و مردم محروم ایران، همچون ستمدیدگان دیگر کشورهای منطقه، از قربانیان اصلی این وضعیت‌اند.

تشکل‌های امضاکننده‌ی این بیانیه از تمامی تشکل‌های کارگری، نهادهای حقوق بشری، گروه‌های ضدجنگ، فعالان زیست‌محیطی و نیروهای صلح‌طلب در سراسر جهان می‌خواهند که یک‌صدا خواهان توقف فوری جنگ، بمباران، کشتار مردم بیگناه و تخریب محیط‌زیست شوند و از مبارزات مردم ایران و منطقه برای پایان‌دادن به نسل‌کشی، جنگ‌افروزی و سرکوب حمایت کنند.

مردم خاورمیانه نیازمند پایان تنش‌های خانمان‌برانداز میان قدرت‌های منطقه‌ای و جهانی و برقراری صلحی پایدارند؛ صلحی که در پرتو آن، مردم بتوانند سرنوشت خود را از طریق سازمان‌دهی، تشکل‌های توده‌ای، گسترش اعتراضات و مشارکت مستقیم و همگانی، تعیین کنند.

نه به جنگ – نه به سیاست‌های جنگ‌افروزانه

آتش‌بس فوری، خواست بلافاصله‌ی ماست.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

کارگران بازنشسته خوزستان

اتحاد بازنشستگان

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

گروه اتحاد بازنشستگان

۲۷ خرداد ۱۴۰۴